

црѣшари помежду си, кой е по голѣмъ.
 35 И като съднѣхъ призва дванадесетъ-тъ, и казува имъ: ^рКойто иска да е първъ, ще бѣде най послѣдъенъ отъ всички-тъ, и на всички-тъ слуга. И ^сзѣ едно дѣте та го постави по срѣдъ тѣхъ, пригържи го и
 37 рече имъ: Който приеме едно отъ такъвизи дѣца въ мое име, мене приима; и ^ткойто приеме мене, не приима мене, но тогози който мя е проводилъ.
 38 ^рОтговори му Иоаннъ и казуваше: Учителю, видѣхмы нѣкого си, който ны не слѣдува, че испаждаше бѣсове въ твоеото име; и забранихмы му, защото не слѣдува насъ. А Исусъ рече: Недѣйте му забрана, защото ^фиъма никой който да стори чудо въ мое име, и да може на часъ-тъ да мя злослови. Понеже ^ккойто не е противъ насъ, той е отъ кждѣ насъ.
 41 Защото ^ккойто вы напои еднѣ чашъ водѣ въ мое име, понеже сте Христови, истинѣ ви казувамъ, нѣма да изгуби заплата-тъ си. И ^ккойто соблазни едного отъ малки-тъ, които вѣруватъ въ мене, за него по добръ бы было да ся обложни водениченъ камыкъ около шѣхъ-тъ му, и
 43 да бѣде хвърленъ въ море-то. И ^шако тя соблазнява рѣка-та ти, отсѣчи ѿ; по добръ ти е да влѣзъшь клосенъ въ животь-тъ,^а а не да имашъ двѣ рѣцѣ и да отидешъ въ пѣкълъ-тъ, въ огнь-тъ негасимъ; ^ддѣто „червей-тъ имъ не умира,
 45 и огнь-тъ не угаснува.“ И ако нога-та ти тя соблазнява, отсѣчи ѿ; по добръ ти е да влѣзъшь хромъ въ животь-тъ, а не да имашъ двѣ нозѣ и да бѣдъшь хвърленъ
 46 въ пѣкълъ-тъ, въ огнь-тъ негасимъ; ^ддѣто „червей-тъ имъ не умира, и огнь-тъ не угаснува“. И ако око-то ти тя соблазнява, извади го; по добръ ти е да влѣзъшь съ едно око въ царство-то Божіе, а не да имашъ двѣ очи и да бѣдъшь хвърленъ
 48 въ пѣкълъ-тъ огненный; ^ддѣто „червей-тъ имъ не умира и огнь-тъ не угаснува.“
 49 Защото всякой съ огнь ще ся осоли, и ^ввсяка жертва съсь соль ще ся осоли.
 50 ^дДобро е соль-та; но ако соль-та бѣде безсолна, съ какво ще ѿ поправите? ^иимайте соль въ себе си, и ^ммиръ имайте помежду си.

ГЛАВА 10.

1 И ^астанѣ отъ тамо та отиде въ прѣдѣлы-тъ Иудейскы, прѣзъ *страны-тъ* отвѣждъ Юрданъ; и стича ся пакъ народъ при не-

го; и както си имаше обичай пакъ гы
 2 поучаваше. И ^бпристѣпихъ Фарисей-тъ та го попытахъ за да го искушаватъ: Да ли е простено на мѣжъ да напусне женѣ-тъ си? А той отговори и рече имъ:
 4 ^шо ви заповѣда Моисей? А ^тѣ рекохъ: ^сМоисей дозволи да напише разводно писмо, и да ѿ напусне. И отговори Исусъ и рече имъ: За жестокосердіе-то ваше ви е
 6 писалъ тѣзи заповѣдъ: Отъ начало обаче на създаіе-то, ^ммѣжъ и женско гы е
 7 створилъ Богъ. ^зЗа това ще остави чело-вѣкъ бащъ си и майкѣ си, и ще ся прилѣпи при женѣ-тъ си, И ще бѣдѣтъ двама-та въ еднѣ плѣть: така щото не сѣ вече
 9 двѣ, но една плѣть. И тѣи, онова което е Богъ съчеталъ, чело-вѣкъ да не разлѣча.
 10 И въ кѣщи пакъ ученици-тъ му попытахъ
 11 го за сѣшо-то. И казува имъ: ^кКойто си напусне женѣ-тъ, и ся ожени за другѣ,
 12 прѣлюбодѣйствува противъ неѣхъ. И ако жена напусне мѣжа си и посегне за другъго, прѣлюбодѣйствува.
 13 И ^ждоведохъ при него дѣца, за да ся прикосне до тѣхъ; а ученици-тъ запрѣщавашъ на тѣзи които гы водѣхъ. *Това* като видѣ Исусъ възнегодова, и рече: Оставѣте дѣца-та да дождѣтъ при мене, и не гы въспирайте; защото ^нна такъвизи
 15 е царство-то Божіе. Истинѣ ви казувамъ: ^кКойто не приеме царство-то Божіе като дѣте, нѣма да влѣзѣ въ него. И пригържи гы и възлагаше рѣцѣ на тѣхъ, и благо-славаше гы.
 17 И ^ккогато излѣзуваше на пѣть-тъ, притече нѣкой си та колѣничъ прѣдъ него и го пыташе: Учителю благый, що да сторѣхъ за да наслѣдувамъ животь вѣченъ?
 18 А Исусъ му рече: ^шо ми наричашъ благо?
 19 Никой не е благо, тѣкмо единъ Богъ. Заповѣди-тъ знаешь: „Не прѣлюбодѣйствуй; Не убивай; Не кради; Не свидѣтельствуй на лѣжъ; Не обиджай; Почитай бащъ си и майкѣ си.“ А той отговори и рече му: Учителю, всичко това упазихъ
 21 отъ младость-тъ си. А Исусъ като го погледнѣ, възлюби го, и рече му: Едно ти не достига; иди, продай все що имашъ, и раздай го на сиромасы-тъ; и ^ище имашъ съкровище на небе-то; и дигни кръсть-тъ,
 22 и еда та мя послѣдувай. Но той ся оскърби за тѣхъ думѣ, и отиде ся нажаленъ;
 23 защото имаше имотъ много. А Исусъ ^погледнѣ около си и казуваше на ученици-тъ си: Колко мѣчно ще влѣзѣтъ въ царство-то Божіе тѣзи които имать

^р Мат. 20; 26, 27. Гл. 10; 43.
^с Мат. 18; 2. Гл. 10; 16.
^т Мат. 10; 40. Лук. 9; 48.
^у Числ. 11; 28. Лук. 9; 49.
^ф 1 Кор. 12; 3.
^х Вияхъ Мат. 12; 30.
^и Мат. 10; 42.
^ч Мат. 18; 6. Лук. 17; 1.
^и Втор. 13; 6. Мат. 5; 29; 18; 8.

^и Ис. 66; 24.
^в Лев. 2; 13. Из. 43; 24.
^о Мат. 5; 13. Лук. 14; 34.
^б Еес. 4; 29. Кол. 4; 6.
^п Рим. 12; 18. 14; 19. 2 Кор. 13; 11. Евр. 12; 14.
^а Мат. 19; 1. Иоан. 10; 40.
 11; 7.

^б Мат. 19; 3.
^в Втор. 24; 1. Мат. 5; 31.
 19; 7.
^з Быт. 1; 27. 5; 2.
^д Быт. 2; 24. 1 Кор. 6; 16.
^е Еес. 5; 31.
^ж Мат. 5; 32. 19; 9. Лук. 16; 18. Рим. 7; 3. 1 Кор. 7; 10.
 11.

^ж Мат. 19; 13. Лук. 18; 15.
^з 1 Кор. 14; 20. 1 Пет. 2; 2.
^и Мат. 18; 3.
^г Мат. 19; 16. Лук. 18; 18.
^л Исх. 20; 13 и арг. Рим. 13; 9.
^н Мат. 6; 19. 20. 19; 21. Лук. 12; 33. 16; 9.
^м Мат. 19; 23. Лук. 18; 24.